

J. Marszałek-Kawy.-Toruń:Dom Wydawniczy DUET,2007. – 262s. **10.** Samorządowe prawo wyborcze. Komentarz / [Czaplicki K.W., Dauter B., Kisielewicz A., Rymarz F.]. -Wolters Kluwer Polska Dom Wydawniczy ABC, 2006. -535s. **11.** Сосновський Р. Польський досвід у сфері реформування держави і побудови розвинутих місцевих органів самоврядування / Ришард Сосновський // Економічний часопис – XXI. Науковий журнал 2007р., №1-2. **12.** Centrum badania opinii społecznej. Jak wybierać wójtów, burmistrzów, prezydentów miast? Komunikat z badań. / Warszawa, styczeń.- 2002. - Інтернет ресурс <http://www.cbos.pl>

УДК 316.774 (438)

ОСОБЛИВОСТІ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА ПОЛЬЩІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

М. Лазарук

У статті досліджуються особливості становлення та сучасний стан інформаційного суспільства Польщі, його правове регулювання. Зокрема, проаналізовано роль євроінтеграції у трансформаційних перетвореннях інформаційної доби.

Ключові слова: інформаційне суспільство, євроінтеграція, інформаційна діяльність, інформаційні технології, інформатизація країни.

In the paper, the author researches the peculiarities of forming and current condition of the information society of Poland, its legal regulation. In particular, the role of eurointegration in transformational changes of information era is analyzed.

Keywords: information society, eurointegration, information activity, information technologies, informatization of a country.

Країни Центральної Європи, які увійшли до так званої «п'ятої хвилі» розширення ЄС у своїх інтеграційних стратегіях, враховували необхідність застосування європейської моделі інформаційного суспільства (ІС) як складової частини соціальної та економічної

інтеграції. Євроінтеграція стала каталізатором розвитку ІС у цьому регіоні і дала поштовх до формування його національних моделей. Країни ЦСЄ, впроваджуючи засади ІС, упродовж кількох років детально розробляли загальні національні плани інформаційного суспільства, що свідчить про існування у них єдиної скоординованої державної політики у цій царині. При цьому також застосовувалися важливі політичні та законодавчі важелі впливу щодо швидкого розвитку мережі Інтернет у країнах Центральної Європи.

Метою нашого дослідження є аналіз розвитку інформаційного суспільства Польщі в контексті євроінтеграції. Зважаючи на зовнішньополітичні прагнення України, що безпосередньо пов'язані з ЄС, досвід офіційної Варшави щодо правового та інституційного регулювання цього питання є корисним для нашої країни.

Аналізуючи стан дослідження проблематики в польських наукових працях, зауважимо, що перші теоретичні розробки проблем інформаційного суспільства з'явилися в цій країні ще до 1989 року, а дискусії про ІС розпочалися з 1991 року, коли Польське інформаційне товариство опрацювало за дорученням уряду рапорт «Пропозиції стратегії розвитку інформатики і її застосування в Республіці Польщі» – про нові можливості і небезпеки для країни, що з'являються з розвитком інформатики. Загальнонаціональний дискурс, як вказує науковець Я. Мишиньські, розпочався 1994 року під час першого Конгресу польської інформатики, на якому обговорювався рапорт групи Бангеманна, а також розглядалися шляхи його адаптації в польських реаліях [6, с.76]. Власне кажучи, саме з цим рапортом пов'язують активізацію дослідників інформаційного суспільства. За результатами Конгресу було затверджено рапорт «Стратегія розвитку інформатики в Польщі».

На другому Конгресі польської інформатики у 1998 році було оприлюднено продовження акту «Розвиток інформатики в Польщі», в якому серед інших заяв містився заклик до державної адміністрації чітко окреслити свою діяльність щодо побудови ІС, а також підкреслювалася важливість використання засобів телеінформатики [11].

Міністерство науки на засіданні 15 березня 1995 р. затвердило «Програму розвитку інформативної інфраструктури для польських наукових товариств», де вказувалося, що інформаційна діяльність наукових кіл має пропагувати та сприяти розвитку сучасних галузей знань, а державна політика – розвитку інформаційного суспільства

[8]. До речі, саме в цьому документі вперше офіційно в Польщі було вжито термін «інформаційне суспільство».

Варто згадати також про деякі тогочасні ініціативи наукового співтовариства, спрямовані на вивчення загальних основ інформаційного суспільства. Серед них - конференція «Європейська інтеграція в інформаційній (постіндустріальній) ері», організована Інститутом розвитку та стратегічних досліджень у Варшаві в грудні 1996 року. Відразу кілька столичних університетів (Медична академія, Варшавський технологічний університет, Торгівельний університет) заснували міждисциплінарний інститут Сучасних цивілізаційних проблем, в рамках якого функціонував Центр проблем інформаційного суспільства з науково-дослідницьким спрямуванням. Факультет радіо і телебачення Сілезіанського університету запровадив Міжнародний науково-дослідницький центр інформаційного суспільства. Всі ці та інші ініціативи сприяли збільшенню кількості наукових досліджень з проблематики інформаційного суспільства.

Польські дослідники брали участь у численних європейських дослідницьких проєктах. Серед них: Спільні дослідження в інформаційних технологіях з 1993 року (CRIT – Cooperative Research in Information Technology), що використовують деякі фонди з програм ESPRIT (програма Європейської спільноти щодо інформаційних технологій – European Strategic Program of Research and development in Information Technologies) та PHARE (Польща та Угорщина: Допомога в розвитку економіки – Poland and Hungary: Aid for Restructuring of the Economies) для підтримки польських дослідницьких проєктів у різноманітних сферах інформаційних технологій – передусім у розробці комп'ютерного забезпечення.

Менш ефективно реалізовувалася у Польщі Європейська програма підтримки глобального ІС, що налічувала 30 напрямів діяльності на 1996-1997 роки.

На початковому етапі розвитку ІС у Польщі дослідники виділили дві основні проблеми:

- хронічне недофінансування розвитку ІС при відсутності додаткових позабюджетних джерел;
- недостатня співпраця між науковими інститутами та промисловими компаніями із запровадження наукових розробок та винаходів [16].

Щоправда, протягом наступних років, незважаючи на публічні дебати, семінари, конференції, присвячені тематиці інформаційного

суспільства, електронного урядування, не було ухвалено жодного правового чи політичного документа, який прискорював би розвиток ІС у Польщі. Лише під час організованої міністерствами науки і зв'язку спільно з Єврокомісією 11-12 травня 2000 року у Варшаві Європейської міністерської конференції «Інформаційне суспільство: прискорення євроінтеграції» розпочалася дискусія навколо значення ІС як чинника, що сприяє швидшій та успішній євроінтеграції. В конференції брали участь представники Єврокомісії (комісар Департаменту підприємництва і нових технологій Ерккі Лііканен), міністри з 12 європейських країн, польського уряду, парламентарі, представники громадських організацій, представники фірм, що працюють у секторі інформаційних технологій.

Відразу після міністерської конференції у відповідь на ініціативу «Європа» Сейм прийняв «Ухвалу в справі побудови основи інформаційного суспільства в Польщі» від 14 липня 2000 року. У ній стверджувалося, що на законодавчому й виконавчому рівнях не було створено належних умов для розвитку інформаційного суспільства. Таким чином Сейм визнав, що сучасні технології як такі, а також використання телекомунікаційних, телеінформаційних, мультимедійних послуг може бути каталізатором економічного розвитку, підвищувати конкурентоздатність, створювати нові робочі місця, сприяти розвитку демократії, науки, охорони здоров'я, культури. Окрім цього, в документі констатувалося існування зв'язку між побудовою інформаційного суспільства та безпекою держави, громадського порядку [14]. Сейм одночасно зобов'язав уряд розробити комплексну стратегію розвитку електронної економіки, законодавчих ініціатив стосовно таких питань, як: електронний підпис, електронна документація, безпека інформації, криптографія, забезпечення прав автора, охорони даних, питань оподаткування послуг, реалізованих через мережу Інтернет.

28 листопада 2000 року Рада міністрів Польщі відреагувала на ухвалу Сейму, прийнявши програмний документ «Цілі та напрямки розвитку інформаційного суспільства в Польщі», що був підготований Державним комітетом з наукових досліджень спільно з Міністерством зв'язку. В документі було окреслено пріоритетні завдання розвитку ІС Польщі, а також заходи державної адміністрації, необхідні для їх реалізації. Він, як і Рапорт Бангеманна, мав на меті поглибити серед політиків розуміння проблем і можливостей, котрі виникають з розвитком ІС. Уряд висловлював сподівання, що всі гілки влади, політичні сили сприятимуть розвитку ІС [2].

Прийняття Ухвали Сейму та урядового програмного документа підвели певну межу першого інформаційно-підготовчого етапу розбудови ІС у Польщі і створили підґрунтя для початку нового етапу, який передбачав створення законодавчої бази для реалізації ідеї ІС у Польщі. Основним результатом першого етапу урядових заходів стало поширення цієї ідеї серед політичної еліти, у суспільстві. Водночас польське бачення ІС обмежувалося лише комп'ютеризацією, доступом до інтернет-мережі, використанням новітніх технологій, утім зовсім не розглядалися такі ключові питання, як, скажімо, питання безпеки, розвитку особистості в ІС.

Вступ до ЄС, а також активна міжнародна політика Польщі, як зазначає дослідниця М. Конопка, вимагали від уряду впровадження стандартів європейської «п'ятнадцятки» з питань способу та рівня інформатизації країни. При чому процес адаптації проходив паралельно з переговорами щодо членства Польщі в Євросоюзі. Базуючись на документі «e-Європа 2002», 11 вересня 2001 року була прийнята остаточна версія «Стратегії розвитку інформаційного суспільства Польщі на 2001-2006 роки», пристосована до потреб Польщі. «e-Польща» окреслила завдання, які стоять перед державою: розвиток технічної інфраструктури, полегшення доступу й розвиток Інтернету та освіти [5, с. 18].

У Плані дій зазначені такі цілі:

- підготовка польського суспільства до широких технологічних, суспільно-економічних змін у зв'язку з розвитком ІС;
- пристосування законодавчих норм для прискореного технологічного розвитку та ери ІС;
- підготовка польського суспільства до викликів нового ринку праці;
- пристосування державної економіки до вимог глобальної електронної економіки через впровадження відповідних законодавчих норм;
- створення умов для тривалого, збалансованого регіонального розвитку з використанням сучасних технологій ІС [3].

У 2002 році міністерство інфраструктури актуалізувало документ «e-Польща», оприлюднивши його продовження – стратегію «eПольща-2006 – План дій щодо розвитку ІС у Польщі». 1 липня 2002 року на підставі статуту про діяльність урядової адміністрації створено його новий відділ інформатизації, підзвітний міністру науки.

16 січня 2003 року Сенат затверджує чергову ухвалу в справі першочергових дій для підготовки Польщі до глобального ІС. В ухвалі стверджувалося, що «Польща, перебуваючи напередодні двох найбільших трансформацій – євроінтеграції та приєднання до глобального ІС, - повинна однаковою мірою підготуватися до них обох» [15]. У документі наголошується на важливості системи освіти, адже саме від відповідної підготовки громадян буде залежати здатність пристосування Польщі до вимог електронної економіки та глобального ринку. Система освіти повинна підготувати людей до активної діяльності на світовому ринку праці, використовуючи Інтернет, до інноваційності, відкритості до трансформацій і змін.

За задумом Сенату, наступна хвиля розбудови ІС повинна торкнутися саме системи освіти. Для цього необхідно було забезпечити всі школи, бібліотеки комп'ютерами з доступом до Інтернету, проводити постійну спеціалізовану підготовку вчителів, бібліотекарів, використовувати новітні засоби у навчальних програмах, забезпечити можливість навчання для дорослих, а також здійснити переклад найважливіших інтернет-ресурсів польською мовою (Mon. Pol. № 6/2003, poz. 74) .

Черговий стратегічний документ «Стратегія інформатизації Польщі – eПольща» був опублікований міністерством науки 10 березня 2003 року. Напрацьований на базі Лісабонської стратегії, а також ініціативи «eЄвропа», документ визначав спосіб інформатизації Польщі та найважливіші цілі, серед яких: загальнодоступний широколінійний Інтернет для шкіл, публічна адміністрація ІС, розвиток польської інтернет-мережі та загальна інформатична освіта.

1 квітня 2003 року було реорганізовано міністерство науки (комітет наукових досліджень) і створено міністерство науки й інформатизації – перший в історії Польщі орган, що відповідав за інформатизацію і побудову ІС. До його завдань входить координування діяльності, пов'язаної з проблемами інформатизації країни – сприяння інформативній освіті, створенню структур електронної адміністрації, доступу до них через Інтернет. Одним із пріоритетних завдань було також створення інтернет-порталу, що зробив можливим контакт громадянина з урядом – «Ворота Польщі».

У рамках нового міністерства було утворено департамент ІС, головним завданням якого є розробка стратегії розбудови ІС, проектування правових, організаційних, технологічних підстав

його розвитку. Особливий акцент у роботі департаменту робиться на міжнародній співпраці, що реалізовується через участь у міжнародних програмах з метою інформатизації. Він також координував роботу за проектом створення Польської інтернет-бібліотеки, порталу «Ворота Польщі», завдяки якому громадяни можуть отримати цілодобовий доступ до електронних ресурсів органів державної адміністрації.

Наступним кроком уряду стало ухвалення в січні 2004 року «Стратегії інформатизації Польщі на 2004-2006 роки», підготовленої міністерством науки та інформатизації. Головною її метою було створення економіки, побудованої на знаннях, покращення якості життя громадян через загальну інформатизацію. Сам же процес інформатизації запланований у трьох напрямках: загальний доступ до електронної інформації; творення вартісних пропозицій на послуги та інформацію, доступних в мережі Інтернет; здатність їх використання.

Першим пріоритетом стратегії визначено діяльність щодо створення засад для дешевого, безпечного та широколінійного доступу до Інтернету. Уряд Польщі ще в грудні 2003 року видав «Державну стратегію розвитку доступу до широколінійного Інтернету на 2004-2006 роки», визначивши в ній необхідність побудови такого типу інфраструктури доступу як чинника, що прискорює розвиток краю [13, с. 22].

У подальшому стратегія була продовжена і розширена документом «Стратегія керування розвитком інформатизації Польщі до 2013 року», розроблена Міністерством науки та інформатизації і затверджена урядом 24 червня 2005 року. В цьому документі чітко окреслено основні напрямки роботи: еУрядування, еДемократія, еЗдоров'я, еНавчання, еТранспорт та еТуризм [12, с. 10].

Станом на початок 2009 року в галузі ІС у Польщі діяли такі довготривалі стратегічні документи: програма «Напрями розвитку науки і технологій в Польщі до 2013 року», прийнята у квітні 2004 [9], рапорт «Пропоновані напрямки розвитку ІС в Польщі до 2020 року» [10, с. 22]. В основі цих стратегій лягла основоположна ідея Єврокомісії про трансформацію європейського суспільства в глобальне ІС.

Іншим ключовим документом, на який вказують дослідники Г. Бліжнюк та Я. Новак, є прийнята радою міністрів «Довгострокова стратегія тривалого і збалансованого розвитку – Польща 2025».

Підсумовуючи ці документи, можемо виділити такі пріоритети розвитку ІС у Польщі:

- забезпечення загального доступу користувачів до телекомунікаційних послуг;
- підготовка польського суспільства до технологічних, суспільно-економічних змін, пов'язаних із формуванням ІС, через інформатичну освіту;
- підготовка польського суспільства до нових умов ринку праці, використання цих змін для подолання безробіття;
- пристосування правових регуляцій до вимог технологічного розвитку;
- пристосування економіки держави до вимог глобальної електронної економіки через впровадження необхідних регуляцій;
- інформатизація публічних послуг;
- створення доступних і зручних для користувача структур державної адміністрації, що керуються за допомогою засобів телеінформатики;
- розвиток сучасних галузей промисловості і зростання їх інноваційності з метою збільшення конкурентоздатності польської економіки;
- підтримка розвитку науково-дослідницької галузі з метою використання нових можливостей і мінімізації можливих ризиків, що пов'язані з ІС;
- зміцнення підтримки та рекламування польської культури у світі через застосування засобів телеінформатики.

Реалізація цих завдань, згідно зі стратегічними документами розвитку ІС у Польщі, дасть змогу:

- послуговуватись технологіями ІС у всіх галузях;
- використовувати комп'ютерні технології у процесі пошуку та передачі інформації;
- підвищити значення знання та інформації як чинників, що збільшують конкурентоспроможність [1, с. 125; 7].

Можемо зробити висновки, що напрями участі Польщі в ініціативах і секторах політики ЄС щодо новітніх інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) як у ролі країни-кандидата, так і в ранзі повноправного члена ЄС не тільки повністю відповідали плану «e-Європа», але й визначили також польську специфіку, що полягала передусім у розвитку інфраструктури доступу до Інтернету. Стратегія інформатизації Польщі сформована низкою стратегічних документів: «Стратегією інформатизації Польщі – e-Польща на 2004-

2006 рр.», «Планом дій щодо розвитку електронної адміністрації на 2005-2006 рр.», «Пропонованими напрямками розвитку ІС Польщі до 2020 року» та іншими. Концепція сконцентрувала в собі ключові проекти для розвитку інфраструктури інформатизації. На базі стратегії було реалізовано постанови про Основу підтримки суспільства (Podstaw Wsparcia Wspólnoty (PWW) і Національного плану розвитку (Narodowego Planu Rozwoju (NPR)). Вона також є тематичною частиною прийнятого 11 січня 2005 року Радою міністрів Польщі проекту Національного плану розвитку на 2007-2013 [4, с. 460].

Усвідомлюючи те, що в найближчі роки світ очікують радикальні зміни в ІКТ, автори рапорту «Пропоновані керунки розвитку ІС у Польщі до 2020 року» вказують, що ключовими змінами, крім політичних, економічних аспектів конкурентоздатності економіки, буде роль держави, яка виконуватиме арбітражну функцію, розроблятиме стратегію і механізми розвитку та запроваджуватиме стандарти. Революційні зміни, на думку авторів, чекають на методи керування державою, до якого призведе електронна Адміністрація, передусім через те, що «наявні методи здійснення влади і керування державою будуть неефективними в суспільстві, в якому головним продуктом стане інформація» [10, с. 3].

Підсумовуючи, можна виокремити тенденції, в яких на сучасному етапі розвивається ІС Польщі:

- відчувається гостра необхідність пристосування до вимог мережевого суспільства, під безпосереднім впливом глобалізації. Водночас країни, що залишаються на узбіччі розвитку телекомунікаційних мереж, Інтернету, тим самим виштовхуються на маргінес світової економіки як за технологічним станом розвитку, так і станом державного капіталу;

- слід узгоджувати суспільно-економічний лад, інноваційну систему Польщі з розвитком ЄС, що відображається в приєднанні до концепції «е-Європа», яка фактично є технологічною стороною Лісабонської стратегії з 2000 року.

У ході реалізації в Польщі концепція «е-Європа» набула деяких відмінностей від моделі, запропонованої після Лісабонської зустрічі 2000 року, а саме: основним завданням програми став розвиток і поширення мережі Інтернет, при цьому на другий план відійшли стрижневі для ЄС суспільна проблематика (безробіття, охорона здоров'я тощо), проблеми конкурентоспроможності економіки держави на міжнародних ринках, широка освітня програма, метою

якої є підготовка мешканців ЄС до життя в інформаційній цивілізації, а також використання її переваг для суспільного та культурного розвитку [17, с. 46]. При цьому законодавча база, опрацьована депутатами з 2000 по 2008 роки, повністю відповідає загальній стратегії ЄС щодо розвитку інформаційного суспільства.

Починаючи з 1991 р., Польща проходить шлях розвитку власної моделі інформаційного суспільства – від теоретичних розробок до академічного та загальнонаціонального дискурсу, а починаючи з 2000 року триває законодавче врегулювання цього питання, паралельно з його практичним втіленням в економіці, освіті, урядуванні та інших галузях. Каталізатором цього процесу був і залишається євроінтеграційний рух країни, адже ідея розвитку глобального ІС в останнє десятиріччя є магістральною для загальної стратегії соціально-економічного розвитку Європейського Союзу.

1. Bliźniuk G., Nowak J. Społeczeństwo informacyjne. – Katowice: Polskie Tow. Informatyczne, 2005. – 340 s. **2.** Cele i kierunki rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce: Komitet Badań Naukowych, Ministerstwo Łączności, Warszawa, 28 listopada 2000 <http://kbn.icm.edu.pl/cele/cele.html> Дата перегляду 11.05.08. **3.** ePolska – Plan działań na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce na lata 2001-2006 // Ministerstwo Łączności, Warszawa, 2001, - 75 s. –<http://www.kbn.icm.edu.pl/cele/epolska.doc> Дата перегляду 19.02.07. **4.** Jakubiak-Zapalska E., Zapalski J. Wizja społeczeństwa informacyjnego w Polsce na podstawie założeń Narodowego Planu Rozwoju 2007-2013 // Społeczeństwo informacyjne. – Kraków, 2006. – S. 457-465. **5.** Konopka M. Polskie społeczeństwo informacyjne z perspektywy dwuletniego stażu w Unii Europejskiej // Europa i Świat, Zeszyty Naukowe Wyższej Szkoły Europejskiej im. ks. Józefa Tischnera. – Kraków, 2007. – S. 16-26. **6.** Muszyński J. Społeczeństwo Informacyjne szkice politologiczne. – Toruń, Wyd. Adam Marszałek, 2006. – 179 s. **7.** Polska 2025 Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju: Rada Ministrów RCSS // opracowano w Rządowym Centrum Studiów Strategicznych przy współpracy Ministerstwa Środowiska. – 2000. – Warszawa. – 167 s. **8.** Program rozwoju infrastruktury informatycznej dla polskich środowisk naukowych: Komitet Badań Naukowych, Warszawa. – 1995 – 15 marca 1995. – <http://kbn.icm.edu.pl/pub/info/dep/di/str1995.htm> Дата перегляду 14.12.08. **9.** Proponowane kierunki rozwoju nauki i technologii w Polsce do 2013 roku: Komitet Badań Naukowych, Warszawa, kwiecień 2004 <http://kbn>.

icm.edu.pl/analizy/20040518_kierunki.html Дата перегляду 21.02.08.
10. Proponowane kierunki rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce do 2020 r.: Ministerstwo Nauki i Informatyzacji. – Warszawa, wrzesień 2004. – 49 s. **11.** Raport 2 Kongresu Informatyki Polskiej // Poznań, Warszawa. – 1999. – http://www.kongres.org.pl/on-line/2-gi_Kongres/index.html. **12.** Strategia kierunkowa rozwoju informatyzacji Polski do roku 2013 oraz perspektywiczna prognoza transformacji społeczeństwa informacyjnego do roku 2020: Ministerstwo Nauki i Informatyzacji. – Warszawa, 24 czerwca 2005. – 54 s. **13.** Upowszechnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu na lata 2004–2006: Program, przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 31.08.2004 r. // Biuletyn Informacji Publicznej. – 2004. – 30 grudzień. – 44 s. **14.** W sprawie budowania podstaw społeczeństwa informacyjnego w Polsce: Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 lipca 2000 r. // Monitor Polski. – 2000. – № 22. – 21 lipca. – poz. 448. **15.** W sprawie niezbędnych działań mających na celu przygotowanie Polski do globalnego społeczeństwa informacyjnego: Uchwała Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 16 stycznia 2003 r. // Monitor Polski. – 2003. – № 6. – poz. 74. **16.** Wierzbicki A., Czerniejewski B., Wydro K. Information Society Issues In Poland // Komitet Badań Naukowych. – <http://kbn.icm.edu.pl/pub/info/iriss/rap30.html> Дата перегляду 10.12.08. **17.** Wierzbolowski J. Społeczeństwo informacyjne a integracja Polski w ramach Unii Europejskiej // Ekonomista. – 2006. – № 1. – s. 27-52.

УДК 323.1

**«КАНАДСЬКЕ ЕТНІЧНЕ ПОХОДЖЕННЯ»
ЯК ФУНКЦІОНАЛЬНА КАТЕГОРІЯ
ЕТНОСОЦІАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ**

Т. Лукул

Аналізуються особливості поняття «канадське етнічне походження», зважаючи на те, що Канада - країна, створена вихідцями з різних етнічних груп, але канадцами вони можуть називати себе тоді, коли вірять у ліберальну політичну ідеологію і розділяють демократичні цінності.